

[Socialministeren.]

disse nye Bestemmelser om Trangstilfældets særlige Karakter maa følge, at man maa anlægge en mildere Trangbedømmelse, end naar det drejer sig om, hvorvidt en Person skal oppebære almindelig Kommunchjælp til Underhold, ligesom det ogsaa er Regeringens Opfattelse, at der her i givet Tilfælde maa blive Tale om en Hjælp af anden Størrelse, fastsat efter andre Synspunkter end den almindelige sociale Forsorslovgivnings. Dette er i Lovforslagets § 1 præciseret derved, at der er gjort opmærksom paa, at der vil kunne ydes Hjælp til Fortsættelse af Lejemaal af Lejlighed eller Butik, til Afdrag paa Gæld stiftet til Erhvervelse af Genstande anskaffet til paagældendes Husførelse eller til erhvervs-mæssig Brug, samt til Betaling af Underholdsbidrag, der ikke kan udbetales forskudsvis af det offentlige, alt sammen naturligvis i det Omfang, hvori det sociale Udvalg skønner, den paagældende vilde have betalt de vedkommende Beløb, saafremt han ikke var blevet indkaldt.

Ved Forhandlingen i det andet høje Ting blev der opnaaet Enighed om en Ændring af Refusionsbestemmelserne, saaledes at der nu foreslaas, at $\frac{4}{7}$ refunderes af Statskassen, og af den resterende Del af Udgiften refunderes de $\frac{7}{10}$ af den fælleskommunale Udligningsfond, medens Op-holdskommunen endelig afholder $\frac{3}{10}$.

Endvidere gennemførtes der i det andet høje Ting en Ændring, hvorefter Loven faar tilbagevirkende Gyldighed fra den 8. Maj, den Dag, Indkaldelserne fandt Sted. Denne Ændring var nødvendiggjort derved, at vi paa det Tidspunkt, da Loven blev udarbejdet og fremsat, ikke i Socialministeriet kunde vide, hvilken Dato Indkaldelserne vilde finde Sted.

Jeg skal anbefale det høje Ting at gennemføre Lovforslaget, saaledes at det kan blive Lov i Løbet af denne Dag.

Villumsen: Mit Parti hilser det foreliggende Forslag med Tilfredshed, ikke mindst fordi den hidtidige Formulering af Forsorslovens § 281, Stk. 1, kun sjælden var praktisk anvendelig, da Forholdet, som det fremgaar af den højtærede Socialministers Udtalelser og af Bemærkningerne til Lovforslaget, er det, at de fleste Personer, hvorom det her drejer sig, kun er forsikrede i de statsanerkendte Sygekasser for meget smaa Dagpenge, saaledes at en Hjælp af denne Størrelse kun sjælden er tilstrækkelig til at afhjælpe den ved Indkaldelsen opstaaede Trang. Nu faar vi altsaa en anven-

delig Formulering, ikke alene i den nuværende Situation, for den nuværende Indkaldelse, men ogsaa for Fremtiden. Vi haaber saa fra vor Side, at man ude i Kommunerne vil administrere den nye Lovbestemmelse i den Aand, hvori den vedtages, nemlig at man ikke, hvor det drejer sig om de indkaldte, anlægger samme snævre Trangbedømmelse, som ellers desværre ofte anlægges. Saaledes som Værnepligtsbyrden nu engang er fordelt højst ulige her i Landet, maa der kunne opnaas Enighed blandt alle Kommunalrepræsentanter om, at de, der indkaldes, ikke skal lide urimelig økonomisk Skade derved. Det drejer sig i de fleste Tilfælde om unge Hjem, hvorpaa der hviler specielle økonomiske Forpligtelser: Afdrag paa Møbler, høj Husleje i nyopførte Ejendomme, Læsegæld og andet. Det er derfor nødvendigt, at de sociale Udvalg grundigt søger at sætte sig ind i de enkeltes Forhold, saa de indkaldte faar refunderet alle nødvendige Udgifter under deres Indkaldelse, altsaa at man, som den højtærede Socialminister har givet Udtryk for, giver denne Hjælp et andet Præg end den almindelige Forsørgelse. Med denne Begrundelse anbefaler jeg paa mit Partis Vegne det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Ejnar Kjær: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag. Vi er enige i den Anskuelse, at de Rammer, som Forsorslovens § 281, Stk. 1, opstiller, er for snævre under den Situation, som de ekstraordinære Indkaldelser har skabt for adskillige Mennesker. Naar der som her stilles særlige Krav til visse Aldersklasser af Borgerne, maa man for de økonomisk set svageste af disse søge at afbøde nogle af Virkningerne deraf.

Spørgsmaalet er saa, om man har valgt den heldigste Form. Det kan naturligvis diskuteres, og hvad der navnlig er blevet diskuteret i denne Forbindelse, er Bestemmelsen om, at der kan ydes Hjælp til Afdrag paa Gæld. Nogen Betænkelighed kan en saadan Bestemmelse naturligvis vække, men jeg mener, man kan se bort derfra, da det er fastslaaet, at der kun kan ydes Hjælp til Afbetaling paa Genstande, der er anskaffet til Husførelsen eller i Erhvervsøjemed, og da for øvrigt Socialudvalgets Skøn i nogen Grad bliver afgørende paa dette Omraade.

Vi mener altsaa at kunne se bort fra disse Betænkeligheder, ligesom vi kan gaa med til de noget ændrede Regler for Rets-